

การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา

The Creation of Transformative Jewellery for

Women from Lanna-Style Glass

สุชีรา ผ่องใส^{1*}, ณัฐพงศ์ พลโคตร¹ และเสกสรร เสาร์คำ¹

Sucheera Phongsai^{1*} Nattapong Phoncot¹ and Saksan Saokham¹

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา และความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อผลิตภัณฑ์ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน สืบหาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ จำนวน 25 คน และผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 50 คน ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีมีแนวคิดในการออกแบบจากเครื่องประดับของคนไทลื้อ ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่ที่นิยมตกแต่งร่างกายด้วยเครื่องเงินที่มีเอกลักษณ์ การปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับจึงเป็นการผสมผสานระหว่างแบบติด และแบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย ส่วนความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ผลการศึกษาพบว่า ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (4.32) น้อยกว่าสตรีวัยทำงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.48) ด้านวัสดุ ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.34) มากกว่าสตรีวัยทำงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.32) ด้านประโยชน์ใช้สอย ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (4.05) น้อยกว่าสตรีวัยทำงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (4.17) ด้านราคา ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (3.96) มากกว่าสตรีวัยทำงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (3.98) ด้านสถานที่จัดจำหน่าย ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (4.16) น้อยกว่าสตรีวัยทำงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.43) การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา จึงเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องประดับสตรีที่เพิ่มจุดเด่นของเครื่องประดับด้วยการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความหลากหลายและแตกต่างจากเครื่องประดับทั่วไป อีกทั้งเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาการทำกระจกล้านนา (แก้วเงิน) การสร้างรายได้ให้กับกลุ่มช่างหรือสล่า และการอนุรักษ์ศิลปะที่ทรงคุณค่าของคนล้านนาให้คงอยู่กับวัฒนธรรมไทยสืบไป

คำสำคัญ : เครื่องประดับสตรี, การปรับเปลี่ยนรูปแบบ, กระจกล้านนา

¹ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

¹ Home Economics Business Administration Program, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*ผู้ประสานงานนิพนธ์ E-mail : sucheera.p@rmutp.ac.th

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the process of creating transformative jewellery for women from Lanna-style glass. The essential data from related theories as well as recommendations from five experts were compiled. The satisfactions towards the product were also collected from two groups of people; 1) twenty-five jewellery entrepreneurs and 2) twenty-five working women aged 18-60 years. The total data of fifty samples were analysed. The results found that jewellery can be transformed by the combination of using studs and hooks. The transformation techniques inspired by Tai Lue jewellery; an old ethnic group adorning the body with unique silverware. In terms of the satisfaction on the style of the jewellery, the study showed, both groups were satisfied at the highest level although the mean of the former group is lower than the latter (the mean scores are 4.32 and 4.48 respectively). Likewise, both groups were satisfied with the materials at the highest level however the mean of the latter group is lower than the former (the mean scores are 4.34 and 4.32 respectively). In terms of utility, both groups had the satisfaction at a high level, with the mean of 4.05 and 4.17 respectively. Regarding the price, the entrepreneurs and working women were satisfied at a high level (3.96 and 3.98). For the place of distribution, the entrepreneurs were satisfied at a high level (4.16) while working women were satisfied with the highest level (4.43). The transformation techniques can make more spectacular jewellery. It is also the inheritance of the wisdom of making Lanna-style glass (Kaew Chuen), the monetization for the skilled craftsmen or Sala, and the conservation of the Lanna tradition in Thailand.

Keywords : Accessories, Modification, Lanna glass

1. บทนำ

แก้วจีน เป็นภาษาถิ่นเหนือที่ใช้เรียกกระจกชนิดหนึ่งของกระจกล้านนา โดยคำว่า “แก้ว” นั้นหมายถึงแก้วและกระจก ส่วนคำว่า “จีน” คือตะกั่ว แก้วจีนจึงหมายถึงกระจกตะกั่ว สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นโดยอาศัยวัตถุดิบที่หาได้ง่ายและสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตกระจก ตะกั่วสืบทอดกันภายในท้องถิ่น (สำนักโบราณคดี กรมศิลปากร, 2557) นับได้ว่าเป็นงานฝีมือทางภูมิปัญญาของช่างหรือสล่าทางล้านนา สามารถพบเห็นได้จากการประดับตกแต่งงานสถาปัตยกรรมล้านนา เช่น หน้าบันวิหารวัดพันเตา ท้องพระโรงของราชสำนักล้านนา และสลูบเจดีย์ ในอดีตกระจกล้านนาที่นำไปประดับตามศาสนสถานสำคัญของราชสำนักล้านนา จึง

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงฐานันดรศักดิ์ของเจ้านายชั้นสูงของราชสำนักล้านนากับสามัญชน กระจก้านนาประกอบด้วย 2 ชนิด คือ แก้วเงินหรือกระจกเงิน และแก้วอังวะหรือแก้วพุก้า กระจก้านนาทั้งสองชนิดนี้ยังคงพบได้ตามสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือ ปัจจุบันองค์ความรู้ดังกล่าวได้สูญหายไป เนื่องจากไม่มีผู้สืบทอดและไม่สามารถสืบค้นหาหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ (กรมศิลปากร, 2559)

ประมาณก่อนปี พ.ศ.2347 - พ.ศ.2547 กระจก้านนาทั้งแก้วเงินหรือกระจกเงิน และแก้วอังวะหรือแก้วพุก้า ประสบปัญหาขาดผู้สืบทอด เนื่องจากการทำกระจก้านนามีวิธีการทำที่ซับซ้อน อีกทั้งกระจกแบบอุตสาหกรรมหรือกระจกสีมีราคาถูกกว่าหาซื้อได้ง่าย และราคาไม่แพงจึงทำให้กระจก้านนาไม่เป็นที่นิยม (กรมศิลปากร, 2559)

ประมาณปี พ.ศ.2548 ได้มีการรื้อฟื้นการทำแก้วเงินโดยนายรชต ชาญเขียว เล่าว่า “แต่เดิมได้อาศัยอยู่ที่วัดทรายมูลเมือง ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งหนึ่งได้ติดตามท่านพระครูปิยะพัชราวุธ เมื่อท่านพระครูได้มรณภาพ จึงคิดว่าท่านพระครูมรณภาพไปควรทำอะไรต่อไป จึงเข้าไปอธิษฐานตรงพระธาตุที่ท่านพระครูทำวัตรเป็นประจำ และได้อธิษฐาน ตอนนั้นก็ได้มรณภาพไปแล้วผมจะทำอะไรดี เมื่ออธิษฐานเสร็จเรียบร้อยแก้วเงินหรือกระจกเงินที่ติดอยู่บนพระธาตุตกลงมา จึงคิดว่าท่านพระครูคงอยากให้เราทำแก้วเงิน จึงหยิบแก้วเงินนำไปถามน้อยทองว่า ทำแก้วเงินดีหรือไม่ น้อยทองตอบว่าทำได้เพียงแคแก้ว (กระจก) กับ เงิน (ตะกั่วดิบ) เท่านั้น จากนั้นจึงเริ่มทำแก้วเงินหรือกระจกเงิน 15 ปีที่ผ่านมา ได้ทดลองและปรับปรุงการทำแก้วเงิน จนประสบความสำเร็จในการรื้อฟื้นแก้วเงินหรือกระจกเงินขึ้นมาใหม่” (รชต ชาญเขียว, สัมภาษณ์เมื่อ 9 ตุลาคม 2562)

นอกจากนี้ นายรชต ชาญเขียว ได้มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับตำราการทงกระจกของกรมขุนวรจักรธรานุภาพ และได้ทดลองปรับปรุงจนเป็นผลงานการรื้อฟื้นกระจก้านนาในปัจจุบัน นับได้ว่ากระจก้านนาที่ใช้ตกแต่งงานสถาปัตยกรรมมีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ อีกทั้งสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานเปิดการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 45 (วทท45) ภายใต้หัวข้อ “Seedling Innovation for Sustainable Development” (ต้นกล้านวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน) ระหว่างวันที่ 7-9 ตุลาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ได้มีการกล่าวถึงการพัฒนากระจกไทยโบราณ ประเภทกระจกเงินและกระจกเกรียบ ซึ่งเป็นงานกระจกไทยโบราณที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ โดยสำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร ได้นำไปบูรณะศิลปวัตถุและโบราณวัตถุได้คล้ายคลึงกับกระจกเกรียบและกระจกเงินโบราณเป็นอย่างมาก (สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ, 2562) ด้วยคุณสมบัติของแก้วเงินที่ให้ความแวววาวสามารถใช้กรรไกรตัด และตัดให้โค้งงอได้ ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นวัสดุในการตกแต่งเครื่องประดับที่เป็นเอกลักษณ์ มีความแปลกใหม่ และโดดเด่น โดยเฉพาะเครื่องประดับสตรีวัยทำงาน (18-60 ปี) ในรูปแบบร่วมสมัย และสามารถต่อยอดในเชิงธุรกิจได้

เครื่องประดับสตรี เป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้ในการตกแต่งร่างกาย นอกจากเสื้อผ้าที่คนเราใช้อยู่เป็นประจำ การเลือกใช้เครื่องประดับสตรีมีหลายความหมายและหลายวาระโอกาส ดังนั้น

วัสดุที่นำมาประดิษฐ์เครื่องประดับจึงมีความหลากหลายตามกัน เช่น ทองคำ เพชร พลอย เงิน มรกต แก้ว หิน ไช้มุก เซรามิก ซึ่งเครื่องประดับในยุคปัจจุบันได้มีการพัฒนา และสร้างสรรค์ ทั้งด้านรูปทรง สี จุดเด่น ความสมดุล และลักษณะพื้นผิวทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้สวมใส่ (รสชง, 2552) เครื่องประดับสตรีวัยทำงาน (18-60 ปี) วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ ต้องมีความเหมาะสมกับผู้ใช้ การออกแบบที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดใหม่ที่ร่วมสมัย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะของงานออกแบบที่ผู้บริโภคเคยชินมาเป็นระยะเวลายาวนาน การออกแบบผลผลิตตามแนวคิดใหม่ที่มีความโดดเด่น สวยงาม และทันสมัย จะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเพื่อใช้ประโยชน์ แนวคิดแปลกใหม่ที่สร้างสรรค์ขึ้นย่อมส่งผลต่อการต่อยอดและพัฒนาการออกแบบต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (สยามภ, 2555)

ดังนั้น การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา ได้ เล็งเห็นถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนความพยายามในการผลิตแก้วเงินขึ้นมา อีกครั้งเพื่อใช้สำหรับการตกแต่งงานสถาปัตยกรรมล้านนา บทความนี้จึงมุ่งหวังในการอนุรักษ์ องค์ความรู้ โดยเน้นการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นประเภทกระจก ล้านนา และการสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ด้วยการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ เพื่อเป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญาเกี่ยวกับกระจกล้านนาในรูปแบบที่ ทันสมัย สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มช่างหรือส่ว อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทรงคุณค่าของคนล้านนาให้คงอยู่กับสังคมไทยสืบไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา ดังนี้

1) การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา

2) ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีผลต่อชิ้นงานเครื่องประดับสตรี

ปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา

2. ระเบียบวิธีวิจัย

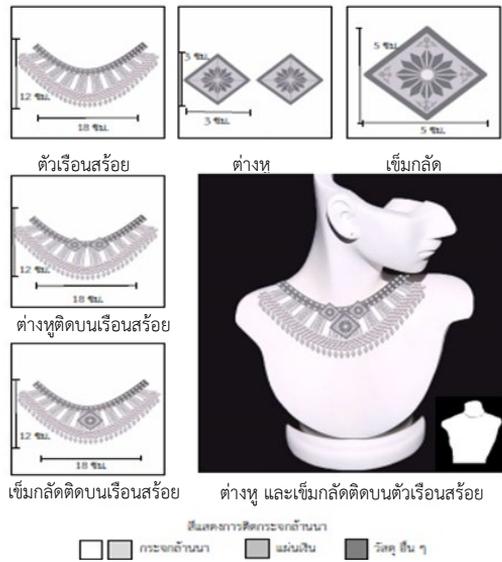
การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เน้นการศึกษาวิจัย 2 รูปแบบ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นแนวทางการ วิจัย โดยผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ของการศึกษาวิจัยเรื่อง การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา และได้นำองค์ความรู้ดังกล่าวกำหนดขอบเขตการวิจัย การกำหนดผู้เชี่ยวชาญ การสร้าง แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ขอบเขตการวิจัย

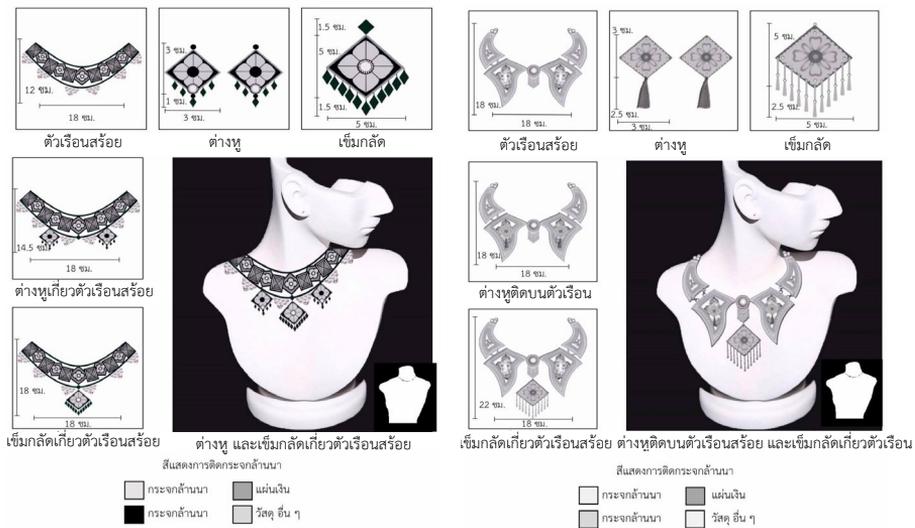
การออกแบบ (SKETCH DESIGN) การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยน รูปแบบด้วยกระจกล้านนา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระจกล้านนา และ เครื่องประดับของคนไทลื้อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีมาออกแบบ (SKETCH DESIGN) ปรับเปลี่ยนรูปแบบและตกแต่งด้วยกระจกล้านนา ทั้งหมด 3 รูปแบบ ดังนี้ รูปแบบการทำ

เครื่องประดับติดบนตัวเรือนสร้อย แบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย และการผสมระหว่างแบบติดและแบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย

ภาพที่ 1 แบบติดบนตัวเรือนสร้อย

ภาพที่ 2 แบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย

ภาพที่ 3 แบบการผสมระหว่างแบบติด และแบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย

2.2 การกำหนดผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ นายรชต ชาญเขียว และนายสุรียา ชัยวร ผู้เชี่ยวชาญด้านการประดับกระจกล้านนา อาจารย์จุฑาทภัทร คงสุนทร ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับไทลื้อ นายครารุช คำเงิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเครื่องประดับล้านนา และอาจารย์วรัญชสิทธิ์ ทวีชัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเครื่องประดับ

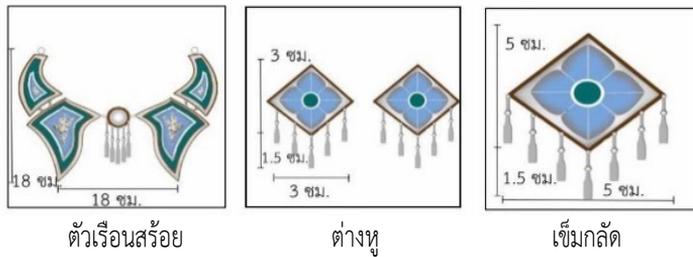
2.3 การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือในการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย ชื่อ-นามสกุล เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงาน และความเชี่ยวชาญ/ความชำนาญ ส่วนตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา ได้แก่ รูปแบบสร้อยคอ ต่างหูและเข็มกลัด วิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับสตรี การใช้สี และการตกแต่งเครื่องประดับ

2.4 วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือกรูปแบบสร้อยคอที่ 3 ต่างหู เข็มกลัดและวิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับสตรี เป็นการผสมระหว่างแบบติดและแบบตะขอเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย โดยให้ความคิดเห็นว่า รูปแบบมีความน่าสนใจ สามารถปรับเปลี่ยนสร้อยคอ เข้ากับชุดที่สวมใส่ได้ดี ลวดลายมีความร่วมสมัย การใช้สีควรเน้นรายละเอียดในการตกแต่งด้วยตุ้ดเงินบริเวณต่างหูเพื่อให้กระจกล้านนามีความเด่นชัด ส่วนเข็มกลัดมีการวางกระจกล้านนาสลับสี และรูปแบบที่เหมาะสมกับสร้อยคอ การปรับเปลี่ยนสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลาย สีที่ใช้สีกลมกลืนเป็นสีของเครื่องประดับสตรีที่สามารถนำมาสวมใส่ได้กับทุกชุดและเป็นกลุ่มสีที่สามารถไล่ระดับสีให้มีมิติได้ การตกแต่งเครื่องประดับ ช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับตัวเรือนสร้อย และเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเงินไทลื้อ ข้อควรระวังในด้านของน้ำหนักของเครื่องประดับสตรี เนื่องจากวัสดุที่ใช้เป็นกระจกล้านนา ที่สามารถขูด แตก และหลุดจากตัวเรือนสร้อย

ต่างหูติดบนตัวเรือนสร้อย

เข็มกลัดเกี่ยวตัวเรือนสร้อย

ต่างหูติดบนตัวเรือนสร้อย และเข็มกลัดเกี่ยวตัวเรือน

สีแสดงการติดกระจกสีอานนา

ภาพที่ 4 แบบร่างความคิดจากผู้เชี่ยวชาญ ต่างหูติดบนตัวเรือนสร้อย และเข็มกลัดเกี่ยวกับตัวเรือนสร้อย

3. ผลการวิจัย

การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกสีอานนา ได้ผลดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกสีอานนา ประกอบด้วย สร้อยคอ ต่างหู และเข็มกลัด

3.1.1 การทำโครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด ด้วยการโปรแกรม Illustrator บันทึกข้อมูลโครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด บันทึกไฟล์ด้วยนามสกุล PDF เพื่อให้เป็นไฟล์รูปภาพ

3.1.2 ปรับปรุงกระดาดารูปแบบโครงสร้างและตัดกระดาดตามโครงสร้างติดลงบนไม้
ตัวเรือนสร้อยชั้นที่หนึ่ง ทั้งสองรูปแบบ ๑ ละ 2 ชั้น ตัวเรือนสร้อยชั้นที่สอง ทั้งสองรูปแบบ ๑
ละ 2 ชั้น วงกลม 1 ชั้น โครงต่างหู 2 ชั้น และโครงเข็มกลัด 1 ชั้น จากนั้นติดกระดาดโครงตัว
เรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัดลงบนแผ่นไม้สักโดยใช้กาวน้ำใสในการทำ เมื่อติดเสร็จแล้วจึง
นำไปตากให้แห้งสนิท

3.1.3 ใช้เครื่องเลื่อยสายพานในการตัดโครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด

3.1.4 เลเซอร์โครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด โดยใช้เครื่องเลเซอร์ไม้
เชื่อมต่อรูปภาพโครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัดในคอมพิวเตอร์กับเครื่องเลเซอร์ จากนั้น
วางตัวโครงสร้อย ต่างหู และเข็มกลัดในเครื่องเลเซอร์ กัดเลเซอร์โดยการเลือกความลึก 1
มิลลิเมตร เว้นระยะขอบ 1 มิลลิเมตรเท่ากันทุกชิ้น

3.1.5 เจาะและหมุนตะขอตัว C เข้าไปในโครงสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด

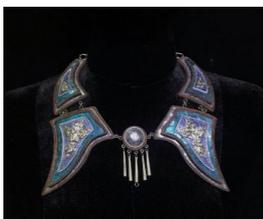
3.1.6 การตัดกระจก้านนาเพื่อฝังลงในโครงตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด
การตัดกระจก้านนาเพื่อฝังลงในโครงต่างหู การตัดกระจก้านนาเพื่อฝังลงในโครงเข็มกลัด
และการตัดกระจก้านนารูปแบบกليبบัว เพื่อติดลงในต่างหู และเข็มกลัด

3.1.7 การประกอบตัวเรือนสร้อยเข้าด้วยกันโดยใช้ห่วงกลมในการประกอบเข้า
ด้วยกัน

3.1.8 การประกอบห้อยตุ้ดั่งเงินบนตัวเรือนสร้อยคอ ต่างหู และเข็มกลัด ใช้
ห่วงกลมในการประกอบเข้าด้วยกัน

3.1.9 การเจาะรูเพื่อฝังแป้นต่างหูแบบเจาะ และคุณลายแผ่นเงินติดลงบนตัว
เรือนสร้อยคอ

3.1.10 การเก็บรายละเอียดของตัวเรือนสร้อย ต่างหู และเข็มกลัด

สร้อยคอ

ต่างหู

เข็มกลัด

ภาพที่ 5 ส่วนประกอบเครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจก้านนา

ภาพที่ 6 ผลงานสำเร็จ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถจำแนกได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ จำนวน 25 คน และกลุ่มที่ 2 ผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 25 คน รวม 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80 ผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริโภคสตรีวัยทำงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41 มากกว่าผู้บริโภคสตรีวัยทำงานส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60 น้อยกว่าผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64 อาชีพผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับสตรีเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนอาชีพผู้บริโภคสตรีวัยทำงานส่วนใหญ่รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 56 รายได้/เดือนผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับสตรีส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56 มากกว่ารายได้/เดือน ผู้บริโภคสตรีวัยทำงานส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48

3.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และกลุ่มที่ 2 ผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ที่มีต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบอัตราส่วน (Rating Scale) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี ด้านวัสดุ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านราคา และสถานที่จัดจำหน่าย พบว่า

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกสีด้านนา **ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี**

ข้อมูลด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี	ผู้ประกอบการ		ผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}		\bar{x}	
1. ความน่าสนใจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบเครื่องประดับสตรี	3.92	มาก	4.52	มากที่สุด
2. ขนาดและสัดส่วนของเครื่องประดับสตรี	4.24	มากที่สุด	4.20	มาก
	4.32	มากที่สุด	4.56	มากที่สุด
3. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุดเครื่องประดับสตรี	4.32	มากที่สุด	4.48	มากที่สุด
4. ความสวยงามและความประณีตของชุดเครื่องประดับสตรี	4.80	มากที่สุด	4.68	มากที่สุด
5. ความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรี				
รวม	4.32	มากที่สุด	4.48	มากที่สุด

สรุปตารางที่ 1 ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 มากกว่าผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกสีด้านนา **ด้านวัสดุ**

ข้อมูลด้านวัสดุ	ผู้ประกอบการ		ผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}		\bar{x}	
1. ความแปลกใหม่ของวัสดุ	4.36	มากที่สุด	4.40	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของวัสดุที่ใช้	4.28	มากที่สุด	4.52	มากที่สุด
3. ความแข็งแรงและความทนทานของวัสดุ	4.36	มากที่สุด	4.16	มาก
4. ความปลอดภัยของวัสดุ	4.36	มากที่สุด	4.20	มาก
รวม	4.34	มากที่สุด	4.32	มากที่สุด

สรุปตารางที่ 2 ด้านวัสดุ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความแปลกใหม่ของวัสดุ ด้านความแข็งแรงและความทนทานของวัสดุ และด้านความปลอดภัยของวัสดุอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 น้อยกว่าผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของวัสดุที่ใช้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกกล้านา **ด้านประโยชน์ใช้สอย**

ข้อมูลด้านประโยชน์ใช้สอย	ผู้ประกอบการ		ผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}		\bar{x}	
1. การสวมใส่ในชีวิตประจำวัน	3.44	มาก	3.92	มาก
2. การสวมใส่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์	4.56	มากที่สุด	4.44	มากที่สุด
3. การนำไปเป็นของขวัญของที่ระลึก	4.16	มาก	4.16	มากที่สุด
รวม	4.05	มาก	4.17	มาก

สรุปตารางที่ 3 ด้านประโยชน์ใช้สอย ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการสวมใส่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.56 มากกว่าผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการสวมใส่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภคสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกกล้านา **ด้านราคา**

ข้อมูลด้านราคา	ผู้ประกอบการ		ผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}		\bar{x}	
1. ราคา 2,999 บาท	3.16	ปานกลาง	4.20	มาก
2. ราคา 3,499 บาท	4.24	มากที่สุด	4.04	มาก
3. ราคา 3,999 บาท	4.48	มากที่สุด	3.72	มาก
รวม	3.96	มาก	3.98	มาก

สรุปตารางที่ 4 ด้านราคา ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในราคา 3,999 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 มากกว่าผู้บริโภครีเทลงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในราคา 2,999 บาท อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภครีเทลงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกกล้านา **ด้านสถานที่จัดจำหน่าย**

ข้อมูลด้านสถานที่จัดจำหน่าย	ผู้ประกอบการ		ผู้บริโภครีเทลงาน	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}		\bar{x}	
1. ร้านขายเครื่องประดับ	4.96	มากที่สุด	4.52	มากที่สุด
2. ร้านขายของที่ระลึก	4.00	มาก	4.44	มากที่สุด
3. ร้านขายผลิตภัณฑ์ OTOP	3.96	มาก	4.48	มากที่สุด
4. ร้านออนไลน์ เช่น Facebook และ Instagram	3.72	มาก	4.28	มากที่สุด
รวม	4.16	มาก	4.43	มากที่สุด

สรุปตารางที่ 5 ด้านสถานที่จัดจำหน่าย ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในร้านขายเครื่องประดับอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.96 มากกว่าผู้บริโภครีเทลงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในร้านขายเครื่องประดับอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52

4. สรุปผลและอภิปรายผล

4.1 การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกกล้านา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 เลือกรูปแบบที่ 3 สร้อยคอ ต่างหู และเข็มกลัด เนื่องจากลวดลายมีความร่วมสมัย สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้หลากหลาย การใช้สีควรเป็นสีกระจกกล้านาแบบกลมกลืนการตกแต่งตั้งตั้งเงินด้วยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องเงินไทลื้อ และควรระวังในด้านของน้ำหนัก ของเครื่องประดับ เนื่องจากกระจกกล้านามีน้ำหนักสามารถชำรุด แตก และหลุดจากตัวเรือนสร้อยได้

4.2 การศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกกล้านา

ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจก้านนา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี ด้านวัสดุ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านราคา และด้านสถานที่จัดจำหน่าย ดังนี้

4.2.1 ด้านรูปแบบของชุดเครื่องประดับสตรี พบว่า ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.80 และผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 ค่าเฉลี่ยด้านรูปแบบเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว ที่ความสวยงามของชุดเครื่องประดับ มีค่าเฉลี่ย 4.30 (ณัฐศรา และจันทร์ธิมาพร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านรูปแบบเครื่องประดับสตรีนี้มีความใกล้เคียงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม ที่ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 4.56 (ณัฐวดี และนิธิกร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านรูปแบบเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับจากย่านลิเภาด้วยเทคนิคมาคราเม่ ที่ด้านรูปแบบ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.93 (กฤษณา, 2555) อาจจะได้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่ตรงกัน ในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรี อาจเนื่องมาจากเครื่องประดับส่วนใหญ่จะใช้เวลาหรือโลหะอื่น ๆ มาใช้ในการประดิษฐ์เป็นวัสดุหลัก แต่ในการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีในครั้งนี้ใช้กระจก้านนาเป็นวัสดุที่มีมูลค่าทางวัฒนธรรม มาใช้ในการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรี ทำให้กลุ่มเป้าหมายอาจมองว่าชุดเครื่องประดับสตรีที่มีความแตกต่างแต่คงยังมีความประณีตสวยงาม และความคิดสร้างสรรค์ของชุดเครื่องประดับสตรีที่สามารถการปรับเปลี่ยนรูปแบบของเครื่องประดับสตรีเพื่อเพิ่มโอกาสในการใช้งานที่หลากหลายมากขึ้น

4.2.2 ด้านวัสดุ พบว่า ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความแปลกใหม่ของวัสดุ ความแข็งแรง และความทนทานของวัสดุ และความปลอดภัยของวัสดุอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4.36 และผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในความเหมาะสมของวัสดุที่ใช้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 ค่าเฉลี่ยด้านวัสดุเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว ที่ความแปลกใหม่ของวัสดุ มีค่าเฉลี่ย 4.77 (ณัฐศรา และจันทร์ธิมาพร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านวัสดุมีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม ที่ด้านวัสดุมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 4.64 (ณัฐวดี และนิธิกร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านวัสดุเครื่องประดับสตรีนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับจากย่านลิเภาด้วยเทคนิคมาคราเม่ ที่ด้านวัสดุ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.58 (กฤษณา, 2555) อาจเนื่องมาจากเครื่องประดับสตรีสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ มีรูปทรงที่ทันสมัย สีของกระจกที่สวยงาม อีกทั้งวัสดุที่นำมาใช้ยังคงมีความแข็งแรง จึงอาจทำให้กลุ่มผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ และผู้บริโภคนสตรีวัยทำงาน มองว่ามีความเหมาะสมในการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจก้านนา

4.2.3 ด้านประโยชน์ใช้สอย พบว่า ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการสวมใส่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.56 และผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการสวมใส่ไปงานเลี้ยงสังสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44 ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ใช้สอยเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว ที่ของขวัญของที่ระลึก มีค่าเฉลี่ย 4.53 (ณัฐศรา และจันทรีธิดาพร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ใช้สอยมีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม ที่ด้านการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 3.90 (ณัฐวดี และนิธิกร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ใช้สอยเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับจากย่านลิเภาด้วยเทคนิคโครราเม่ ที่ด้านประโยชน์ใช้สอย โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.09 (กฤษณา, 2555) อาจเนื่องมาจาก เครื่องประดับสตรีที่ความแวววาวของกระจกล้านนา จึงอาจจะทำให้กลุ่มเป้าหมายอาจมองว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปสวมใส่ในงานเลี้ยงสังสรรค์

4.2.4 ด้านราคา พบว่า ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในราคา 3,999 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 และผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในราคา 2,999 บาท อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเฉลี่ยด้านราคาเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว ที่ราคา 1,499 บาท มีค่าเฉลี่ย 3.83 (ณัฐศรา และจันทรีธิดาพร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านราคาเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม ที่ด้านราคา 599 บาท มีค่าเฉลี่ย 4.06 (ณัฐวดี และนิธิกร, 2561) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมุมมองของกลุ่มผู้ใช้และผู้ขายมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องของราคา เพราะการประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา มีทั้งต่างหู เข็มกลัด ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยวิธีการปลดตะขอเกี่ยวออกจากตัวเรือน เพื่อเพิ่มโอกาสในการใช้งาน ทำให้กลุ่มเป้าหมายอาจมองเห็นว่าราคา 3,999 บาท เหมาะสำหรับเครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา

4.2.5 ด้านสถานที่จัดจำหน่าย พบว่า ผู้ประกอบการเกี่ยวกับเครื่องประดับ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในร้านขายเครื่องประดับอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.96 และผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในร้านขายเครื่องประดับอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 ค่าเฉลี่ยด้านสถานที่จัดจำหน่ายเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว ที่ร้านขายผลิตภัณฑ์ OTOP มีค่าเฉลี่ย 4.33 (ณัฐศรา และจันทรีธิดาพร, 2561) ค่าเฉลี่ยด้านสถานที่จัดจำหน่ายเครื่องประดับสตรีนี้มีความแตกต่างกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม ด้านสถานที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP มีค่าเฉลี่ย 4.56 (ณัฐวดี และนิธิกร, 2561) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเครื่องประดับสตรี อาจทำให้กลุ่มเป้าหมายมองว่าควรขายในร้านเครื่องประดับ

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การประดิษฐ์เครื่องประดับสตรีปรับเปลี่ยนรูปแบบด้วยกระจกล้านนา ได้รับทุนสนับสนุน งบประมาณรายจ่ายจากโครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมเพื่อคนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ 2563 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. 2559. กระจกตะกั่ว ศิลปะในสถาปัตยกรรมไทยภาคเหนือ กรณีศึกษาวิหารขนาดเล็ก จังหวัดลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- กฤษณา สุตสวย. 2555. ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องประดับจากย่านลือภาดด้วยเทคนิคครามแม่. ปริญญาตรี. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จุฑาทภัทร คงสุนทร. 2552. ผลิตภัณฑ์บุษบกจำลองด้วยเทคนิคการทำเครื่องเงินล้านนา. ปริญญาตรี. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ณัฐวดี จันทร์โกมล และนิธิกร แวนแก้ว. 2561. การประดิษฐ์เครื่องประดับจากเศษผ้าหม้อห้อม. ปริญญาตรี. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ณัฐศรา หมั่นเกตุ และจันทร์ธิมาพร นครสูงเนิน. 2561. การประดิษฐ์ชุดเครื่องประดับจากเปลือกกุ้งขาว. ปริญญาตรี. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- รชต ชาญเขียว. 2562. ผู้รื้อฟื้นภูมิปัญญาการทำแก้วเงิน. สัมภาษณ์, 9 ตุลาคม 2562.
- รชชง ศรีลิโก. 2552. “เครื่องประดับ,” สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. เล่มที่ 34 : 113-143.
- สยามภู ภาวรุ่งสัตยา. 2555. การศึกษาเพื่อการออกแบบเครื่องประดับสตรีประเภทกำไลโดยใช้วัสดุประเภทพลาสติกเหลว. ปริญญาโท. สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ. บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. 2562. วช.ร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รื้อฟื้นการผลิตกระจกไทยโบราณด้วยวิจัยและนวัตกรรม. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : www.nrct.go.th/news/23 มีนาคม 2563.
- สำนักโบราณคดี กรมศิลปากร. 2557. กระจกตะกั่ว : ศิลปะในสถาปัตยกรรมไทยภาคเหนือ กรณีศึกษาวิหารขนาดเล็กในจังหวัดลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักโบราณคดี กรมศิลปากร.

